

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul III
(CCTI)
Nr. 506
Joi,
26
noiembrie
1992
10 lei

Scara interioară

Cine crede că în socialism — mai ales în „epoca” nejudecat-ciruitului — nu s-a respectat principiul „omul potrivit la locul potrivit” se înșală. S-a aplicat cu vîrf și îndesat — de la câprar la general — adică de la bază la vîrf. După prostie, nemsug și fidelitate față de suspusul analfabet. Analfabet, dar prin naștere viclean ca o vulpe. Ca atare, n-a promovat înși care să-i treacă, lui, de jumătatea frunții. Așa că toți cei din suita geniului carpatic erau analfabeți, sferici sau semidocii. Și geaba se laudă acum unii că au fost marginalizați, pe vremea aceea, pentru că nu-i așa. Au fost împinși puțin mai în jos, vulpoiul simțindu-le prea marea viclenie. Așadar, urcușurile și coborîșurile se produceau pe un fel de scară interioară a clanului — lărgit, desigur, chiar dacă ceașeștii au putut lepăsa în două generații. Într-un regim al îndobitocirii, țara avea nevoie de incultii, trasi la ștanță, cu un deget mai mărunt decît măruntelul de sus... Toți, însă, fără excepție, se credeau aleși destinului pentru a duce „corabia pe cele mai înalte culmi” (aștia vorbeau și pe stînci!).

Apropo de scara interioară. Din instinct simțeau că urcă și coboară pe o scară ferită de ochii lumii. Ca atare, majoritatea dintre ei — nomenclaturisti, securiști, sindicaliști mai răsăriți — au concretizat, în felul lor primitiv, simbolicul urcuș-coborîș, construindu-și în vîllele lor (luate-cumpărate pe nimic) scări interioare. Din lemn furniruit cu nuc și cu trepte placate cu marmură sau gresie. Pe unii îi bănuiesc de credința nebună că o scară interioară, o baie falanțată în albastru, un bar „rotativ”, o bibliotecă sculptată, în care cărțile sînt așezate după dimensiuni, precum cărămizile într-un zid, le conferă și noblețe și inteligență și cultură... Cîți, pe care îi știu eu — și trăiesc printre noi — nu l-au „achiziționat” pe Mircea Eliade, pe Aristotel sau Hegel fără a fi în stare să facă un silogism de figura unu. Ce silogism? Nici cel puțin un raționament de genul: „mamiferele nasc pui vii și-i hrănesc cu lapte, deci oamenii sînt mamifere”. Asta, așa, ca chestie, ca să nu mai vorbim de „trestia gînditoare”. Și de aceea zic: pînă nu se dărîmă zidurile care adăpostesc scările interioare, vom fi cotați ca „proștii” lui Brucan.

Traian SUCIU

Limba română la Ursuline

Deci simbătă, 21 noiembrie 1992 în biserica mănăstirii Ursulinelor, cu ocazia sărbătorii creștine Intrarea în biserică a Maicii Domnului s-a oficiat o slujbă greco-catolică română după decenii de ființare în catacombă.

Multe s-au spus și s-au scris despre români și istoria lor. Poate pentru că s-au spus, s-au scris și s-au făcut prea puține întii de toate, de către ei.

Au apărut tîrziu în istorie, venind nu se știe de unde, în Ardeal ar fi venit din sud, în sud și est au descălecat din Ardeal și Maramureș. Vorbesc o limbă neolatină dar au avut drept limbă de cancelarie și de cultură medievală slavona mediobulgară deci înversunați adversari ai „papistașilor” întrucît ei sînt „pravo-slavnici”, astăzi doar ortodocși.

Acești rătăciți de Roma, dar purtîndu-i numele, vor fi acuzați mai tîrziu că au fost un popor de rătăcitori pentru că nu au dovezi scrise despre ei exact un mileniu, mileniul tăcerii. De la retragerea aureliană la Diploma Cavalerilor Ioanini știm doar că nîște valahi au uciș un împărat bizantin, undeva în Macedonia, că valahii au fost subordonați arhiepiscopiei ortodoxe de Ohrida, iar din tradiția bisericească amintirea lui Formos papa (papa Formosus) care i-ar fi trecut de la provocările la latinie!

Va mai trece un sfert de

mileniu pînă cînd, în secolul al XVI-lea un moldovean scotit (pe latinie!) la catolici în Polonia (slavă dar nu pravo!) va enunța cea mai tragică propoziție din limba română: NOI DE LA RÂM NE TRA. GEM! La vremea lui Grigore Ureche alte popoare europene, hrănite din moșteniri romane, intraseră în (istoria) universală. Cu o singură moștenire romană, LIMBA, înăbușită de buchii slavone din biserică și de la curte vom mai adăsta pînă cînd, tot cite puțin, să renunțe la orientalism pentru occidentalism. Ortodoxia și alfabetul cirilic l-au izolat pe români de istoria, de cultura și arta Europei. Istoria acestui neam este zguduitoare; dacă va fi stat prin vîgăuni sau piscuri de mîntii din calea tuturor răutăților este sigur că a stat și în catacombe.

Veacuri de-a rîndul pe aici istoria s-a făcut din și pe segregatii de religie, de etnie, de limbă. Am asistat de intrarea în biserică anno Domini 1992, în biserica ridicată la 1474 de către Dominicani într-un mediu german, preluată în 1573 de luterani și predată surorilor Ursuline în 1733 la o slujbă în limba română!

Nu știu dacă noi românii am boicotat istoria sau istoria ne-a boicotat, dar în mod sigur ne întîlnim totdeauna tîrziu cu ea.

Ion UNGUREANU

După punerea în libertate a lui Nicu, putem anticipa că, vinovat — nevinovat, C.P.Ex.-ul va fi eliberat pînă la Crăciun, dacă se mai păstrează ritmicitatea ieșirii din penitenciar a celor implicați negativ în evenimentele din decembrie 1989. Nu ne-ar mira ca C.C.-iștii — lipsiți de perechea adulților odioși — să pornească cu steaua (roșie, desigur) pe la casele colegilor convertiți la democrație, pentru a verifica modul în care sărbătoresc pe moș Gerilă (sau Gherilă). Întrebarea care se pune, dureros de acut rămîne însă: Cine a tras în noi?

Marius GHEORGHIU

Zilele Asociațiunii „ASTRA”...

... care se desfășoară în perioada 21 noiembrie — 3 decembrie vor ocaziona astăzi, 26 noiembrie 1992 la ora 16,30 o întîlnire cu vechii membri. Vineri, 27 noiembrie 1992 la ora 17 în Aula Facultății de Teologie „Andrei Șaguna”, Secțiunea muzicală a Asociațiunii va susține un program artistic prezentat de prof. Maria Tipuriță. Cu începere de la ora 18, va avea loc Adunarea Generală a Despărțămîntului Sibiu al Asociațiunii.

(M.G.)

Lentila de contact

Marele invins

Marele invins de către Parlament este dl. Mois: „Fost senator și vicepreședinte al Senatului (I), fost ofițer de miliție, fost condamnat și fost amnistiat (sic!), domnia sa nu a inspirat încredere. Chiar dacă a povestit cum l-a omorît pe cel doi ciobani...”. Nu-i prea vîd viitorul... mioritic!

De trei ori Funar!

Se pare că dl. Iliescu are o plăcere anume să-l păcălească pe dl. Funar, care s-a lăsat păcălit: „... o dată cînd l-a ajutat pe dl. Iliescu să devină președinte și a doua oară cînd, cu ajutorul voturilor P.U.N.R., președinția celor două camere ale Parlamentului a fost atribuită F.D.S.N.”. Iar acum P.U.N.R.-ul nu a fost altceva decît „masă de manevră a președintelui”, la fel ca P.S.M. și P.R.M....

Raportul d-lui Măgureanu...

... va apărea într-o săptămînă — opinează surse jurnalistice acreditate la Parlament. „Dl. Virgil Măgureanu este susținut în continuare de Președinție, dar se vorbește și despre un înlocuitor al său, în persoana lui Radu Alexandru Timofte, senator F.D.S.N. de

Neamț”. Nu-i așa că dacă dl. Măgureanu simte mișcarea nu va mai apărea raportul?

13 luni la Justiție

Cele 13 luni n-au fost „stimulative” pentru dl. Mircea Ionescu Quintus: „N-am izbutit să stimulez suficient (sic!) Procesul Comunismului, chiar dacă această operațiune (?) nu aparține în nici un fel Miștului Justiției”. Parcă suna altfel angajamentul ministrului în primăvară... Iar în vară se lamenta de „pierdere” lui Drăghici. Acum ne lamentăm de pierderea fostului ministru de la Justiție...

Fiica lui

Marin Ceaușescu...

... a cerut azil politic în Austria. Gabriela Ceaușescu Toma amenință cu dezvăluirea „foarte multor întîmplări interesante”, în cazul în care familia ei nu va beneficia de statutul de azilant politic: „Voi provoca o adevărată furtună”, spune ea, bazîndu-se și pe „înțelegera” autorităților austriece: „Ei trebuie, mai întîi, să ceară o acceptare de ședere în Austria. După aceea, vom mai vedea...”, spune un purtător de cuvînt al ministrului austriac de interne...

M.I. SEBASTIAN

Societatea civilă în acțiune

Pe parcursul a două zile (21, 22 noiembrie) s-au desfășurat, la Brașov, în sălile Complexului hotelier ARO, lucrările Adunării Generale ale Asociației Pro Democrația. După prezentarea activității membrilor Comitetului executiv și a activității cluburilor locale, s-a trecut la discutarea Statutului Asociației. Analizarea punct cu punct a articolelor a condus la amendarea lor astfel încît noul Statut este aliniat nu doar la legislația țării, ci

și în concordanță cu legile internaționale, lucru care dă o mai mare putere de acțiune acestei organizații.

Asociația Pro Democrația a dobîndit personalitate juridică în data de 3 septembrie 1990, avînd în acel moment 36 de membri. Scopul organizației se întemeiază pe respectul suveranității, independenței și integrității naționale, al democrației, în vederea asigurării libertății, respectării drepturilor cetățenești și afir-

mării națiunii române. Inceputul cu încetul A.P.D. și-a format o vastă rețea de cluburi, care au acționat în mod constant ca for civic. Cele mai evidente acțiuni ale A.P.D.-ului au fost cele desfășurate în campaniile electorale pe care le-a supravegheat prin mijle de observatori prezenți în secțiile de votare. Chiar dacă, la

(continuare în pag. a IV-a)

Marius GHEORGHIU

„Poarta cu lei“

În Mediașul medieval orașul era temeinic întemeiat, nu numai cu scop de locuire și apărare, ci și cu distincție ornamentală reflectată de frescele murale. Ca să dăm un exemplu — cel de pe zidul despărțitor dintre nava principală și cea nordică a Bisericii „Sf. Margareta“, datînd din anul 1420. În același lăcaș de cult, picturi murale și mai vechi, din secolul al XIV-lea, au fost scoase la iveală pe zidul nordic al navei laterale. Dar tot aici, de o remarcabilă valoare artistică sînt tablourile realizate de un maestru anonim, care trebuie că și are originea în școala vieneză, de pe lângă biserica Schottenstift.

În afara acestora, care prezintă o dovadă grăitoare a picturii murale medievale în Transilvania, picturile sau sculpturile din alte lăcașe de cult — între care Mănăstirea Franciscanilor — atît casele particulare din burg, cît și edificiile publice se remarcă la rîndul lor printr-o ornamentație originală.

Cea mai veche clădire din piața centrului istoric al orașului, cunoscută sub numele de „Casa Schuller“, obiectiv istoric reprezentativ pentru arhitectura renașterii în Transilvania a atras întotdeauna atenția printr-un element sculptural aparte, care de mai bine de un sfert de veac a

dispărut din peisajul cotidian al orașului. E vorba de cel doi lei sculptați în piatră care străjuiau poarta de la intrare, de unde și denumirea dată de localnici: „Poarta cu lei“.

Istoria ne spune că aici, în casa primarului Schuller, ar fi fost găzduit principele Ștefan Bathory, în zilele cînd a fost ales rege al Poloniei. Și tot aici principii Transilvaniei își aveau reședința cu prilejul dietelor ce se țineau la Mediaș. Deci, sculptura în speță avea mai mult decît o valoare estetică, ci și o valoare de simbol. Din fericire, chiar dacă această sculptură, pînă la încheierea procesului de restaurare a clădirii, nu poate fi reșezată acolo, în secolele trecute în care a așezat o istorie, există depozitată undeva, după cum ne-am convins noi înșine, după ce mai întîi ne-am convins ediliu orașului. E în felul acesta credem că generațiile mai tinere nu vor continua să rămînă ignorante la capitolul de istorie a artei orașului lor.

Despre operele de artă, blazoanele, stemele și tot ce e însemn de istorie locală trebuie să ne întrebăm dacă mai sînt, unde se află și dacă sînt în siguranță. Pentru că ele constituie și azi, și mîine, nici nu mai e nevoie s-o spunem: „lecție de istorie“.

Titus ANDRONIC

„Actualele notariate sînt neviabile într-un stat de drept“

Birocrația, una dintre tarele orînduirii comuniste, macină cu aceeași nonșalanță și intensitate timpul și nervii petenților care, în goana furibundă după obținerea unor semnături, vize sau ștampile pentru o serie de „hîrtii“ ce se dovedesc în final a fi inutile cheltuieli materiale și... nervoase, sînt nevoiți să străbată săli și coridoare, să deschidă (de cele mai multe ori cu capul) uși și ușițe, să înfrunte aroganța și indolența unor funcționari plictisiți.

Iată așadar motivul pentru care am considerat mai mult decît utilă și oportună o discuție cu dl. Simion Tiberiu BUZĂ, notar-șef la Notariatul de Stat Local din Mediaș, suprasolicitat, după propria mărturisire, aproape zilnic, fără nici o excepție:

— De ce acest aflui continuu, d-le notar-șef?

— Pentru că proliferază același sistem birocratic complicat, în virtutea căruia ne sînt solicitate tot felul de declarații, procuri autentificate, legalizări de acte de stare civilă etc., deși, în multe cazuri sînt la fel de eficiente și xerocopiile. O declarație sau o procură, care are deja depusă o semnătură privată este perfect valabilă conform principiului de drept care stipulează că buna-credință se prezumă, iar rea-credința se dovedește. Ori dacă o semnătură este falsă cel care o folosește se expune, în cazul

dovedirii sale, rigorilor legii penale.

— Prin natura profesiei dv. se impune să cunoașteți, să stăpîniți la perfecție toate legile. Convins fiind că Legea fondului funciar a fost cea care a dat și încă mai dă serioase dureri de cap tuturor celor asupra cărora se răsfrînge, v-aș ruga să vă referiți puțin la procedura de stabilire a dreptului de proprietate asupra terenurilor, care se pare că a stat la baza întîrzierii eliberării titlurilor de proprietate.

— Într-adevăr, Notariatele de Stat au fost asaltate de solicitări ce vizau modul — adeseori defectuos — de aplicare a Legii 18/1990. Trebuie precizat că, de cele mai multe ori, constituirea sau reconstituirea dreptului de proprietate nu a urmat întocmai litera și spiritul legii, comisiile de aplicare a Legii fondului funciar solicitînd fie dovada dreptului de proprietate anterior preluării terenurilor de către C.A.P.-uri, fie extrase de carte funciară, nu întotdeauna edificatoare. Legea stipulează că deținătorii de terenuri sînt titularii dreptului de proprietate, suprafața cuvenită fiecăruia putînd fi stabilită prin orice fel de probatoriu, inclusiv cel cu martori. Inconveniența în aplicarea legii a generat o serie de obiecții și contestații, multe dintre ele neluate în considerare datorită prescrierii termenelor care, în trecut, fie spus, aveau doar valoare de recomandare și nicidecum de decădere. Tot referitor la acest aspect subliniem faptul că art. 13 din lege nu impune obligativitatea atribuirii terenurilor pe vechile amplasamente, contrariul ducînd la reluarea procesului de punere în posesie. Interpretări controversate au existat de asemenea și în privința atribuirii în proprietate, prin decizie administrativă, a suprafețelor de teren aferente construcțiilor, generînd situații conflictuale între stat (proprietarul terenului) și persoane fizice (proprietare ale construcțiilor). Toate aceste neajunsuri au contribuit decisiv la întîrzierea eliberării titlurilor de proprietate, un act complex ce succede punerii definitive în posesie și care angrenează un mare număr de specialiști și un volum substanțial de lucrări cadastrale, cuprinzînd atît date despre titularul dreptului cît și elemente tehnice de identificare a parcelei de teren.

— Se pare că nici Legea 31/1990 privind constituirea societăților comerciale nu este mai puțin alambicată, viitorii oameni de afaceri nefiînd scutiți, defel de confruntarea și... înfruntarea funcționarilor acestei instituții.

— E pur și simplu legea care face cel mai mult abuz de formă autentică, orice modificare sau completare privind obiectul de activitate impunînd prezentarea necondiționată la notariat, deși odată înregistrată și înmatriculată societatea comercială capătă personalitate juridică, în virtutea căreia poate dispune e-

fectuarea actelor juridice fără să implice în orice fel instituția noastră. Nomenclatorul codificat al activităților din economia națională introdus recent complică și mai mult lucrurile, întrucît încheierea de autentificare la Notariat se face numai după eliberarea de către Camera de Comerț și Industrie a avizelor care inițial cu caracter consultativ de principiu au devenit... obligatorii.

— Pînă la data limită de aplicare a Legii 58/1991 au mai rămas doar cîteva zile. Deși procedura de intrare în posesie a carnetelor cu certificate de proprietate este relativ simplă, ea se complică serios în cazul persoanelor decedate după 1 ianuarie 1991. Cum pot intra în posesia acestora moștenitorii legali ai defuncților?

— Pentru situații de acest gen au fost elaborate deja norme metodologice de aplicare fără o consultare prealabilă a unor specialiști, respectiv a practicienilor. Deși mult mai simplă ar fi fost procedura de ridicare a carnetelor cu certificate de proprietate de către unul din moștenitorii legali, pe baza buletinului de identitate, direct de la poștă, acesta fiind un titlu la purtător, fără valoare prestabilită, s-a recurs la procedura mult mai complicată a stabilirii masei successorale a defunctului, respectiv cantitatea de bunuri mobile, imobile inclusiv acest carnet. Complicația survine în cazurile în care apar mai mulți moștenitori, eventuala renunțare a unuia dintre aceștia vizînd întregul patrimoniu succesoral al celui decedat. În paralel cu procedura de obținere de la poliția locală a confirmării ultimului domiciliu al defunctului, se declanșează la Notariatul de Stat Local procedura de stabilire a masei successorale prin organizarea unor ședințe successorale periodice care adeseori dezarmează cetățenii.

— Întrevedeți cumva o ieșire din labirint, respectiv o simplificare sau o eficientizare a activității acestor instituții?

— Atîta timp cît sînt menținute actualele notariate, neviabile într-un stat de drept, caracterizate prin imixtiunea grosolană a statului în raporturile juridice civile, nu putem aștepta schimbări în bine. De inspirație sovietică, reglementate de Decretul nr. 377/1960, Notariatele de Stat Locale sînt depășite din punct de vedere istoric. Economia de piață, raporturile juridice civile în plin avînt, reclamă revenirea la instituția tradițională a notariatelor publice. În ceea ce privește publicitatea imobiliară aceasta fiind de importanță națională, de ordine publică, este necesar a fi preluată de către puterea judecătorească sau de către organe administrative specializate în cadastru, cu personal calificat și cu tehnică modernă de evidență, prelucrare și înregistrare a datelor.

— Vă mulțumesc.

Ion GÎRNOD

Ajutorul de deces la CARP

Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor are scop nelucrativ, principalul obiectiv fiind „sprijinirea materială și social-culturală“ a membrilor săi. În primul rînd este vorba de acordarea ajutorului de deces. Acest drept se naște după trecerea a 6 luni de la înscrierea în C.A.R.P. și se acordă la anii împliniți; este nerambursabil și corespunde vechimei ca membru; sumele sînt aprobate de adunarea generală.

Membrii înscriși după vîrsta de 70 ani au un regim diferențiat, cu ajutoare puțin mai reduse.

Pentru ajutorul de deces, membrii Casei contribuie lunar cu o sumă (contribuție) aprobată de adunarea generală, care, în prezent, este 30 lei. Fondul realizat din încasarea acestei contribuții este folosit, în primul rînd, la a-

coperirea ajutoarelor de deces. De ani de zile valoarea acestor ajutoare este mai mare decît încasările din cotizații. Diferența este acoperită din celelalte venituri, încît nu s-a apelat la fondul de rezervă al

Colțul pensionarului

ajutoarelor nerambursabile.

Plata lunară a contribuției este obligatorie și neplată peste 3 luni duce la pierderea dreptului de ajutor de deces. În caz de retragere sau de pierdere a calității de membru, contribuția nu se restituie, fiind folosită la plata ajutoarelor de deces cuvenite membrilor decedați. Și tocmai acest fapt constituie ajutorul

reciproc.

Plata ajutorului de deces se acordă beneficiarului înscris în Carnet sau persoanei care prezintă Carnetul, împreună cu actul de deces în original, dovedind că a suportat cheltuielile de înmormîntare.

Anual se înregistrează 450—500 decese și media este de 76—78 ani. În același timp media ajutorului de deces este de 12 000 lei. În ultimul timp s-au plătit ajutoare de 16 600 lei după Văcărescu Elena și Chostache Ioan, 17 000 lei — Andrei Lucia, 18 200 lei — Motrescu Valeria și lista ar putea continua. Contribuțiile încasate, în general, reprezintă 40—50 la sută din ajutorul plătit. Pentru a se majora ajutorul de deces unii membri au făcut propuneri de majorare a contribuției la 50—60 lei lunar, însă această propunere nu a fost acceptată, deoarece 60—65 la sută din membrii Casei au pensii foarte mici.

Pentru a se ajunge la ajutoare de deces mai ridicate, în condițiile actuale, este nevoie ca membrii Casei să aibă vechime mai mare și aceasta se poate obține dacă înscrierea se face imediat după pensionare.

Pe lângă ajutorul de deces, Casa restituie beneficiarilor și cotizația care, în foarte multe cazuri, este chiar mai mare decît ajutorul cuvenit. Despre acesta și despre alte ajutoare în numerele viitoare.

Ion OPRIS

Calendar creștin

Întru a 26-a zi din noiembrie pomenirea Preacuviosului Alipie Stîlpnicul, a preacuviosului Nicucon, a preacuviosului Ște-

lian Paflagonul, a sfîntului Acahie cel de la scară, a preacuviosului Iacov Pustnicul.

Joi, 26 noiembrie 1992

7.00 Programul Televiziunii Naționale din Republica Moldova. Telematinal. 10.00 Actualități. Meteo. 10.10 Calendarul zilei. 10.20 C.F.I. 12.00 Ora de muzică. 13.00 Interferențe. 13.30 Jazz-magazin. 14.00 Actualități. Meteo. 14.15

Avanpremiera TV. 14.20 Tradiții. 14.50 Preuniversitară. 15.30 Teleșcoală. Curs de limba engleză. 16.00 Agenda muzicală. 16.30 FORUM. 17.00 Actualități. 17.05 Repere moldave. 17.30 Drumuri în memorie. 17.55 Simpozion. 18.40 Trofeul „CARPATI“ la handbal feminin: România — Polonia (repriza a II-a). 19.15 Studioul Economic. 19.45 Desene animate. 20.00 Actualități. 20.35 Sport. 20.45 Film serial. DALLAS. 21.45 Reflecții rutiere. 22.00 Dosarele istoriei. 22.30 Mica serenadă de W.A. Mozart. 22.45 Ancheta TV. Dosarul „Căciulați“ (I). 23.15 Actualități. 23.30 Stadion.

str. Samuel Brukenthal nr. 2,
tel. 41 81 08; 41 59 98; 41 52 10;
41 81 18 (prefix 92)

Redactor șef: Traian Suciu • Secretari redacție: Ioan Ro-dean, Eugen Săucea • Redactori: Gabriela Bălan, Natalia Droc, Lucian Filip, Marius Gheorghiu, Ion Gîrnod, Ștefan Mihai, Ovidiu Tomulețiu • ISSN 1220 — 8124 •

Tiparul: POLSIB S.A. Sibiu

ȘI LA S.C. „INDAS” S.A. CA PRETUTINDENI,

„Nimeni nu este de neînlocuit”

Într-un articol anterior l-am întrebat pe dl. ing. Toader Gămbuțan, directorul general-adjunct al S.C. „INDES” S.A., dacă întreprinderea este afectată de blocajul financiar existent la nivel național. Domnia sa mi-a răspuns afirmativ, dar mi-a recomandat să mă adresez directorului financiar, dl. Stelian Mihai. Ceea ce am și făcut. Din discuția purtată cu d-nii economiști Stelian Mihai (director financiar) și Vasile Moțoc (șef serviciu personal) asupra situației financiare a întreprinderii au reieșit următoarele: ● S.C. „INDES” S.A. este afectată de blocajul financiar datorat unei anumite categorii de beneficiari interni care, pentru o perioadă mai lungă sau mai scurtă de timp, nu au disponibilul bănesc pentru achitarea produselor livrate. Exemple: 283,8 milioane de lei — Baza de aprovizionare cu piese de schimb Cimpina (principalul distribuitor de lanț cu role); 40 milioane lei — S.C. „Mecanica” Cugir; 30 milioane lei — S.C. „Tractorul” Brașov; 14,7 milioane lei — S.C. „Vulcan” București; 1,2 milioane lei — S.C. „Metalurgica” Aiud. A. ceea ce fiind datorii cumulate ● S.C. „INDES” S.A. i-a acționat în judecată pe beneficiarii aflați în incapacitate de plată și care nu și-au onorat datoriile mai vechi de un an. Cu toate că a câștigat aceste procese, societatea nu a putut să beneficieze de hotărârile instanței judecătorești, deoarece unitățile debitoare sînt în continuare în incapacitate de plată. ● În luna septembrie și octombrie s-a simțit un puternic reviriment în creșterea cifrei de afaceri, în sensul că aceasta a fost mai mare decît cea programată și decît producția marfă realizată în a-

ceste luni ● Acesta este efectul deplasărilor frecvente ale conducerii societății la beneficiari, dar și a compensărilor intervenite între S.C. „INDES” S.A. și partenerii săi, în calitate atât de furnizori cit și de beneficiari ● Pe ansamblu, S.C. „INDES” S.A. și-a realizat producția marfă programată, cu cheltuieli de producție mai mici, depășind profitul programat ● S-au gospodărit în așa fel fondurile încît s-a asigurat permanent disponibilul bănesc necesar onorării la termen a plății salariilor și a cumpărării, pe bază de cec, a materiilor prime și a materialelor de la furnizorii care nu acceptă încasarea contravalorii acestora pe bază de dispoziții de plată ● S-a acceptat plecarea din societate a tuturor celor care au solicitat aceasta (și care au găsit angajamente mai bine remunerate) „considerînd că nimeni nu este de neînlocuit, respectiv bătut în cuie”.

A consemnat
Ovidiu TOMULEȚIU

Prin hotărîrea Consiliului Național Extraordinar greva Federației SANITAS este suspendată pînă la rezolvarea tuturor cerințelor stipulate în protocolul privind negocierile dintre federație și Ministerul Sănătății, cu medierea Ministerului Muncii și Protecției Sociale și a Ministerului Economiei și Finanțelor. Negocierile au avut loc în zilele de 18, 19 și 20 noiembrie a.c.

Prezentăm pe scurt cîteva dintre punctele protocolului: ● Salarizarea diferențiată a asistenților medicali, care au promovat examenul de asistent medical principal în anul 1992; ● Reducerea timpului normal de lucru. Lista cu

OPINII NELINIȘTI

Dacă privești în jur trotuarele cluruite, autoturajele murdare, troleibuzul dezmembrate, oamenii neglijenți, cu pantalonii necălcați și hainele pătate, aspectul cetății este deprimant. Lipsa de manieră trapează alături de un brutalism vulgar.

Primitivismul este evident, patriotismul în forme xenofobe, naționalismul se transformă într-o adevărată isterie.

Guvernul nu depășește nivelul mediocrității, acceptate quasiunanim în forumul țării, sfera prezidențială este semidoctă. Valorile stau undeva parcă ascunse, sau nu există. Interesul colectiv doar enunțat, în timp ce individualismul la proporții paranoide și acaparatoare.

Se vorbește de o „democrație originală” și un capitalism clientelar, despre care nimeni nu știe nimic în realitate. Economia de piață rămîne o fantasmă, în forme neputincioase, de experiment.

În mod paradoxal se accentuează contradicțiile — ironizate ca invenții ale doctrinei marxiste. Experiența trecutului nu pare să fi folosit la ceva constructiv. Prostia și ignoranța, alături de ipocrizie și violențe sînt singurele manifestări percepute. Influențele străine — bizare, ajutoarele — neconcludente.

Țările răsăritene continuă să fie victimele hegemonismului pactizat iar religiile — prilej de

discordie, la fel ca etniile minoritare. Pînă și statele puternic disciplinate și dezvoltate economic, ca Germania sau Japonia, sînt cutremurate de seisme interne.

Pericolul migrațiilor este din ce în ce mai grav, iar preconizata comuniune europeană — prilej de discordie. Fața lumii, măcinată de conflicte, pare întoarsă pe doc. Viitorul — din ce în ce mai neclar. Comunismul chinez mocnește ca jarul nestins, anunțînd previziunea expansiunii galbene. America se lăfăie în puterea banului, care se spune că nu aduce fericirea, în timp ce rușii se zbat într-o mizerie științific pregătită, cu sabia lui Damocles din nou deasupra capului — posibilitatea unei noi revoluții „bolșevice”.

Proverbiale înțelepciuni și răbdare românească a ajuns la limitele suportabilității. Ce legi ale necunoscutului ne-ar mai putea scoate din acest impas? Poate tot Dumnezeu, spre satisfacția misticismului atât de combătut pînă acum. Vom trăi și vom vedea. Personal nu mai cred decît în forța și puritatea naturii, singura capabilă să rezolve necunoscutul unei ecuații atât de complicate. Adaug convingerea că, deși aparent fragilă în fața nemerniciei, numai tăria de caracter ne mai poate salva!

arh. Liviu NICULIU

Cum s-a rezolvat greva SANITAS

programul redus se va aplica începînd cu data de 1 decembrie 1992 potrivit contractelor colective de muncă încheiate; ● Concedii de odihnă suplimentare, ce se vor aplica începînd cu 1 decembrie 1992; ● Acordarea unor drepturi și facilități unor categorii de personal din instituțiile sanitare, pentru care s-a întocmit un proiect de hotărîre ce va fi promovat pînă la data de 27 nov. 1992; ● Preluarea de către Ministerul Sănătății a bazelor de tratament din stațiunile balneo-climaterice cu termen de prezentare a aces-

tui proiect de lege pînă la 1 martie 1993 Federației SANITAS; ● Reprezentarea asistenților medicali în conducerea Direcției resurse umane și a direcțiilor medicale din Ministerul Sănătății, direcțiilor sanitare, precum și a unor unități sanitare la nivel județean și al municipiului București. Se va realiza pînă la 1 dec. 1992; ● Soluționarea oportunității existenței farmaciilor privatizate în spitalele clinice Municipale și Fundeni din București; ● Majorarea cu 15 la sută a salariilor personalului de specialitate

din sectorul sanitar, cu aplicare de la 1 nov. 1992.

Protocolul ne-a fost pus la dispoziție de către dl. Dan Pirnolui, lider al Uniunii Județene SANITAS Sibiu. Cu această ocazie am mai aflat că Federația SANITAS și Sindicatul Independent al Medicilor au acționat în judecată pe fostul ministru al sănătății pentru declararea grevei SANITAS ca ilegală și nerespectarea prevederilor contractului colectiv de muncă concretizat la vremea respectivă prin încheierea unui protocol semnat de Ministerul Sănătății și Federația SANITAS.

Natalia DROC

VASILE AVRAM
ZEUL din LABIRINT
SIBIU, DECEMBRIE 1989

Într-adevăr, în partea sud-estică a pieței, Ion Mititelu se prăbușise pe neașteptate la pămînt. Cîțiva bărbați îl prind de subsuori și-l transportă spre treptele bisericii. Singerează abundant dintr-o rană deschisă în spate — rană adîncă, sîrtecată, mult mai pronunțată decît cea care sloboade în piept un firicel de singe. Ochii îi devin transluizi și se întorc pe sub pleoape în jurul orbitei. Buzele șoptesc cîteva cuvinte neînțelese, în timp ce mîna dreaptă încearcă să se ridice din amorfirea ei către inimă. O transpirație rece îi năpădește fruntea, în vreme ce suflul lui începe să perceapă, probabil, o fantă de lumină care

se deschide undeva sus, spre cerul albastru, și coboară lin spre el.

— Inimă, strigă careva. Faceti-i masaj la inimă. E cardiac, îl cunosc eu...

— Ce masaj, nu vezi că ținește singele din el? Mai bine dezbrăcați-l de haine și încercați să-i opriți hemoragia.

— Salvarea! Să cheme cineva salvarea!

— De unde salvare? Căutați mai bine o mașină de ocazie, să-l transportăm imediat la spital.

Nimeni nu-și dădea încă seama cum s-a întîmplat de fapt. Îl văzuseră cu cîteva minute mai înainte urcat pe soclul statuii, cu paltonul deschisat și cu cartela de pîine în mî-

nă. O flutură spre soldați, spre ceilalți oameni din piață, ca pe un argument al contestației, o dovadă că ieșirea în stradă nu era un simplu capriciu, nici o distracție de huligan, nici o inscenare din partea agenturii străine, cum se spusese despre Timișoara. „Oameni buni, nu trageți, sîntem frații voștri...” e vorba de plinea pentru copiii noștri, pentru...”. Și numai deodată Lau văzută clatinîndu-se și așternîndu-se pămîntului ca un pom tăiat. La început toți au crezut că a avut un atac de inimă, mai ales cei care-l știuseră bolnav. Cum să fi tras cineva în el? De ce? Cînd? Văzuse toată lumea că la slobozirea salvei puștile erau îndreptate în sus...

L-au urcat într-o mașină și l-au dus la spital, unde a mai trăit, în agonie, cîteva ceasuri.

Între timp, soția și cei doi copii îl așteptau acasă. Cu nerăbdare, teamă, speranță, în-

grijorare. La auzul salvei, copiii se speriaseră și, culbărîndu-se pe lingă rochia mamei, tipaseră strident: „mamă, mamă, îl împuşcă pe tăticu”. Fără să-și dea seama că de fapt rosteau un adevăr. Că vorbele lor capătă acoperire în destin.

„N-am știut, nici măcar n-am bănuț ce s-a întîmplat — povestește, mai tîrziu, soția. Îl așteptam să vină acasă, la copii, să pot pleca și eu la fabrică, încă nu puteam ști că în ziua aceea nu se va lucra nicăieri. Pe la 11,30 primesc un telefon de la o colegă a lui de servici: „Alo, Lenuta, ce faci?”. „Ce să fac, zic, dau copiilor de mîncare, să pot pleca la servici, trebuie să vină și Nelu acasă”. „Da unde-i Nelu?” zice. „Păi nu-i acolo?”. „Alo, zice apoi, uite, vorbește cu șeful”. Cînd a spus asta, a început să-mi întore un ghimpe în inimă, deja presimțeam că s-a întîmplat ceva rău. Șeful m-a luat tot așa: că ce mai fac, ce-mi fac copiii și abia la urmă îmi spune că în piață au fost cîteva răniți și că Nelu e, se pare, printre ei; i-au găsit fularul și căciula pe caldarîm.

Parcă m-a lovit cineva cu o piatră, mi-a trecut un fior prin tot trupul și, de zăpăcită ce eram, nu mai știam cu ce să încep. Am dat cîteva telefoane, dar zadarnic, n-am aflat nimic în plus. Într-un tîrziu îmi las copiii în casă, singuri — că n-aveam unde să-i duc — și merg la spital. Sora

șefă îmi spune că nu știe nimic, să-l cheme pe doctor. Între timp, trec pe lingă mine doi bărbați de la morgă, îi întreb ca într-o doară de Nelu, cu toate că nu-mi puteam închipui să fie atât de grav. Dau numai din cap și nu spun nimic. Așteptam ca pe ghimpi, vedeam cum mișună încoace și încolo tot felul de indivizi suspecti, unii cred că erau de la miliție sau securitate, am și auzit o conversație mai ciudată, cineva spunea cu voce tăioasă: „cîți sînt aduși, să-l lăsați să moară”, iar băieții cu țigări tot intrau și ieșeau.

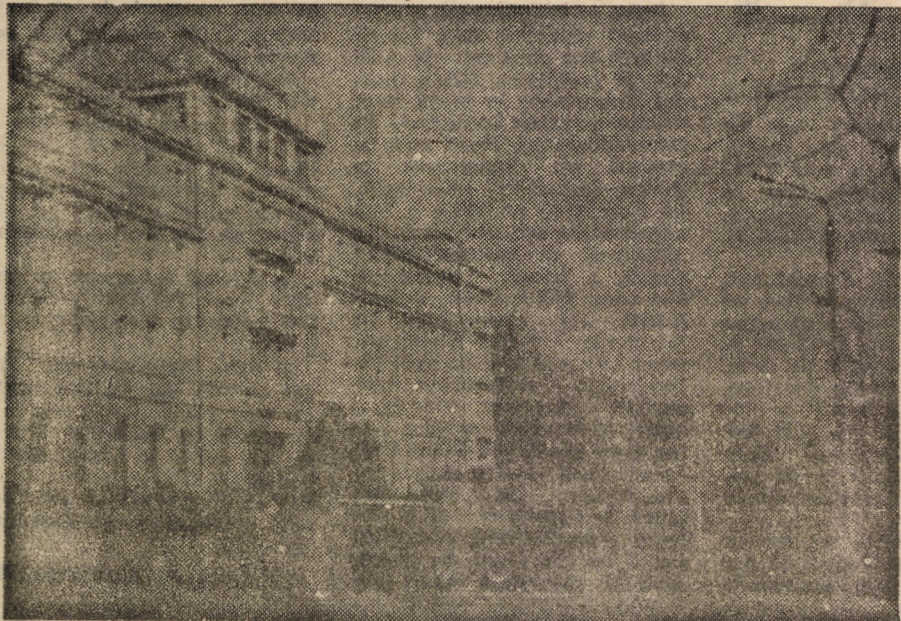
Într-un tîrziu vine medicul și mă ia și el pe departe, mă întrebă dacă Nelu suferă de inimă. Pînă la urmă mi-au spus adevărul, mi-au dat voie să-l văd și să-l pregătesc pentru înmormîntare.

L-am dus la Coveș, în satul părinților lui, căci la Sibiu era imposibil să fie îngropat cineva în acele zile. Doamne, de-ai ști prin ce-am trecut! Mi-era milă mai ales de copii, că încă nu puteau înțelege. Mă tot întrebau, mă întrebă și acum: „Mamă, cînd vine tăticu?”. Iar eu le spun că s-a făcut inger. Cînd pun masa, cel mic zice: „Mămicu, pune-i și lui tăticu farfurie, că poate vine”. Iar cînd mergem la mormînt la Coveș, se apropie de cruce și spun: „săru'mîna tăticule”, de-ți vine să plîngi larăși cînd îi auzi...

IV. Doamnă moarte, te disprețuim

Ion Mititelu n-a fost singura victimă din dimineața de 21 decembrie. În aproximativ același timp și același loc au fost împușcate mortal încă trei persoane și au fost rănite multe altele — de glonț, de bastoanele și scuturile echipei de intervenție, de gazele lacrimogene, trimbele de artilerie pompiere sau mușcău-

cinilor poliștiști cu care au fost întîmpinați demonstranții. Piața Mare devenise de la un timp scena unei hărțuiri intermitente, provocată cînd de forțele de represie care interveneau brutal împotriva oamenilor, cînd de unii dintre demonstranți — mai agresivi, mai hotărîți, mai violenți. (va urma)

Unul din
tancurile
care „pă-
zeau” Si-
biul în zile-
le Revolu-
ției

Mica publicitate

PIERDERE

● Pierdut contract locuință pe numele Sandor Constantin. Il declar nul. (1617)

VINZARI

● Vind VW Passat, stare bună, neînmatriculat pentru piese de schimb. Telefon 092/41 64 43. (1616)

● Vind casă în comuna Săliște, zonă centrală, posibilități de privatizare. Tel. 092/41 64 43. (1616)

● Vind convenabil video Funai cu telecomandă, sigilat. Telefon 092/44 64 21. (1618)

● Vind convenabil video Funai sigilat. Telefon 092/42 44 30. (1618)

.....

execută la sediul redacției (strada S. Brukenthal nr. 2, Sibiu):

- xerocopii alb-negru;
 - imprimări-multiplicări
- formulare de orice fel.

De asemenea, ziarul oferă pentru persoane particulare, instituții și agenți economici spațiu publicitar la cele mai avantajoase prețuri.

Societatea civilă în acțiune

(Urmare din pag. 1)

Începuturile autorității și partide au fost cu scepticism activitatea A.P.D. la ultimele alegeri. Toți au fost de acord cu activitatea nepartizană desfășurată și cu prezenta beneficii a asociației în viața societății românești. Să nu uităm că rezultatele alegerilor prognozate de A.P.D. s-au dovedit doar cu 2 la sută față de cele anunțate cu mare înțiriere de B.E.G.

În prezent, A.P.D. își propune să crească responsabilitatea reprezentanților aleși în fața celor ce i-au ales precum și să sporească încrederea cetățenilor în controlul societății civile asupra acestora. Se intenționează chiar elaborarea unui ghid al primărilor, primarilor și consilierilor precum și efectuarea de sondaje între reprezentanții grupurilor de interes și parlamentarii din circumscripții.

În încheiere a fost reconfirmat în funcția de președinte al A.P.D. dl. conf. univ. dr. Marian Tața și a fost ales un nou consiliu de conducere

format din 6 membri. La lucrările acestei adunări au participat oaspeți din țară și din străinătate (dl. Richard Soudriette — directorul general al programelor Fundației Internaționale pentru Sisteme Electorale — I.F.E.S., dl. Obie Moore — directorul programelor I.F.E.S. pentru România, dl. Radu Coșarcă — membru C.N.A., membri ai G.D.S. ș.a.). Toți cei ce doresc să activeze în această asociație civică pot primi relații suplimentare de la sediul redacției ziarului nostru.

MEDITAȚII Glasul dispărutelor popoare

Sînt mai multe popoare care au dispărut decît cele care mai există. Oare nu învățăm noi la istorie despre sciti, illiri, sarmați, bastarni, traci, goti, gepizi, huni, avari, pece-negri, cumani — pentru a-i aminti doar pe unii dintre cei ce au trecut și pe la noi? Dacă îi luăm însă pe toți care au fost în Europa sau în Orient, formînd popoare ce acum nu mai sînt nici în amintire, vom rămîne uimiți de mulțimea lor. De ce au dispărut aceste neamuri? Fără îndoială, pentru că au ieșit din planul lui Dumnezeu. Toate popoarele europene care nu s-au încreștinat și s-au comportat distructiv, au dispărut.

Soarta lor este ca un glas ce ne vorbește. Neamul românesc a fost ocrotit de Dumnezeu, pentru că de la începuturile sale a urmat credința creștină și a dovedit omenie și blîndețe. Vrei să plăci lui Dumnezeu? Fii erdincios, blînd și bun. Vrei să nu-i plăci? Fii contrariul acestora.

Din nenorocire, în ultima jumătate de veac poporul nostru și-a negat drumul creștinesc milenar în măsură prea mare, sub presiunea comunistă. Oare vrem să nu-i mai plăcem lui Dumnezeu? Popoarele dispărute ne vorbesc despre ceea ce ne-ăr aștepta.

Să ne întoarcem cu adevărat la credință, la bunătate și blîndețe și vom vedea cum Dumnezeu va ridica acest popor din nenorocirea în care l-au prăvălit tilharii istoriei, îi va lega rînille, îl va îngriji și-i va readuce zîmbetul, în priviri și în suflet.

Marele război

De cînd este omenirea au fost peste 13.000 de războaie, mai mari sau mai mici. De ce nu are pace omul? Răspunsul este simplu: din pricina războiului din sufletul său. Toate cele 13.000 de războaie nu au fost decît episoade exterioare ale marelui război nevăzut din sufletul fiecărui om. În lupta sa disperată, diavolul caută să-l atragă pe fiecare om la păcat, tulburîndu-i simțurile și sufletul. El izbuteste să alunge pacea din multe suflete, să îste patimi și dușmăniile, poftă și trufii sau lăcomii care conduc la înfruntări, crime și războaie.

Vrem cu adevărat să luptăm pentru pace în lume? Ei bine, atunci mai întîi să facem fiecare dintre noi pace în propriul nostru suflet, alungînd păcatul și aducînd harul sfințeniei. De vom face așa, va fi o pace de răi în lume, fără atîtea congrese, organizații, marșuri și teorii care nu ajută la nimic. Răul este în sufletul nostru. Dacă îl alungăm, aducem pacea în suflet și în lume. Să facem cu noi acest lucru și să-i ajutăm apoi și pe alții să-l facă. Numai așa vor deveni războaiele o amintire.

Prof. dr. Anton MOISIN

Sărăcirea prin datul cu piciorul

Se pomenește sau, mai știu eu?, se pomeneau, deocarece, amu, nu mai ai cu ce, de filantropia românului. Avea el un oaspete, scotea dunele cele mai îngogoșate, îl virape mușafir în camera unde nu intra nici musca, ghillotina curcănului cu perlele cele mai multe și dădea la cap unui butoi de pe vremea cînd era bunica fată. Oaspete ne era și vecinul, care suia un etaj pentru a împrimuta niște cartofi, de unde s-a tras și ideea filmului „Un cartof, doi cartofi”, care, la rîndu-i a impulsionează neobilimea română să-i ducă pînă la înaltul for care e Parlamentul.

ECOSPORT

Cînd ziceam, gata, nu mai e de pupat un cristal de sare de la al de sus, mă refer la etaje, sărăcia românească fiind atît de lucie că purecii au devenit din simpatiei comestibili (cum de altfel i s-a mai întîmplat și omului prin Caraibe), iată că inima noastră deschisă, dispusă oricînd la un infarct sentimental, a proiectat, iarăși, lucruri de aur. A vrut o echipă ungurească fotbalistă? I-a avut la minut. Se putea și în vrac, dar încă mingicăreala nu le e de tot pustie. Nu vedeți? Scîrțarii ăștia de români nu scot un ban din buzunar. Stau toată ziua lipiți de neveste, în loc să meargă să vază un bec suțînd în propria poartă, sau un arbitru „executînd” drapate penaltyuri. Cine știe dacă nu, în vreo 3—4 ani, nu ne vor juca toți fotbalistii acolo. Măcar să meargă echipe în tregi, să știm că Honved e, de pildă, Petrolul.

În definitiv, ce nu vom da noi, care am risipit diacronic și-n patru zări sare, munți de griu, țitei, păduri, uraniu, plasmă și pipițe? Vor urma, precis, ochi, rinichi, icoane, incunabile și naiba mai știe ce. Numai goluri nu, fiindcă, ce să v-o mai spun?, un gol nu înseamnă nimic.

Ștefan MIHAI

S. C. „SALUBRIS“

S. A. SIBIU

cu sediul în Sibiu,
str. Valea Mare nr. 6,

ANUNȚĂ LICITAȚIE PUBLICĂ

pentru atribuirea, în locație de gestiune
a următoarelor parcări:

- PIAȚA 6 MARTIE
- HANUL DUMBRAVA
- HOTEL PARC
- STRADA RIULUI
- COMPLEX CEDONIA

Licitația va avea loc în data de 2 decembrie 1992, ora 10, la sediul societății.

Taxa de participare — 1.000 lei.

Informații suplimentare la telefon 41 32 52.

— 464 —

Casa de schimb valutar Bucharest Exchange House- Agenția Sibiu

avînd puncte în Piața Mare și Parcul Tineretului.
deschise zilnic între orele 8—20, sîmbătă 8—14.
vă oferă cel mai avantajos schimb valutar.

MONEDA	Cumpărare — lei —	Comi- ston	Vînzare — lei —	Comi- ston
U.S.D.	438,6	0	438,6	25,9
D.M.	275,2	0	275,2	25,9
F.S.W.	295	5	295	4,5
B.S.	647	5	647	4,5
L.F.F.	0,307	5	0,307	4,5
F.F.R.	79	5	79	4,5
F.B.	13	5	13	4,5
O.S.	38	5	38	4,5

— 471 —

INFORMAȚII... INFORMAȚII... INFORMAȚII...

Expoziție

Vineri, 27 noiembrie a.e., ora 18, la Casa de Cultură a Studenților, str. Mitropoliei 30, va avea loc o seară de diapropiecție despre expediția internațională Someș '92 (prezintă lt. dr. Const. Drăgulescu) și despre anotimpurile Făgărașului (realizată de montagnarzi). Durează o oră și jumătate, intrarea este gratuită. (I.U.)

Spectacol

extraordinar de umor

Grupul studentesc de umor din Craiova „VACANȚA MA-

RE”, vă invită la spectacolul „Noi nu sîntem normali” care va avea loc duminică, 29 noiembrie 1992 de la ora 18 la Casa de Cultură a Studenților. Biletele s-au pus în vînzare la Casa de Cultură și la Agenția teatrală. (A.B.)

BASCHET

Ieri, după-amiază în sala C.S.S. Sibiu a avut loc întîlnirea de baschet dintre C.S.U. Balanța Sibiu și Steaua București cîntînd pentru turul Campionatului național, divizia A. În urma unui meci echilibrat, baschetbaliștii sibieni au obținut victoria cu scorul de 93—90 (55—48).

AVERTISMENTUL CĂȘTILOR ALBASTRE

Sarajevo (24 nov.) — În noaptea de luni spre marți, capitala Bosniei a fost bombardată de artilerie, însă în cursul zilei de marți, aeroportul a fost redeschis podului a-erian.

Un convoi de 8 camioane, a plecat din Sarajevo spre orașul Goradze, care pînă acum a primit doar de două ori ajutoare, fiind asediat de sîrbi. Al doilea convoi din Sarajevo, cu ajutoare ale O.N.U. a plecat spre Srebrenița (150 km nord-est de Sarajevo). Convoaiele sînt escortate de soldați francezi ai „căștilor albastre”.

Națiunile Unite au avertizat pe asediatorii sîrbi că dacă vor împiedica convoaiele

să ajungă la destinație, pentru musulmani (80.000 de refugiați sînt numai la Srebrenița), atunci vor sista toate ajutoarele pentru sîrbi din zonele ocupate de ei în Bosnia.

REAȚII LA ATENTATUL XENOFOB

Bonn — Bundestagul a condamnat uciderea unei bunici (50 ani) și a două fete (20 și 10 ani) în localitatea Mölln (nordul Germaniei) în urma unui atentat cu sticle incendiare de către neonaziști. Peste 1.000 de oameni au demonstrat la Mölln, împotriva xenofobiei. La Frankfurt pe Main a fost organizată o adunare de doliu. Ministrul de externe Klaus Kinkel a trimis omologului său turc, Hikmet Cetin, o telegramă de compasiune. În Germania tot mai mulți oameni influenți înclină spre interzicerea organizațiilor neonaziste. Guvernul german a oferit 30.000 DM, la care firma Opel a adăugat 60.000 DM, recompensă pentru prinderea vinovaților. La Ierusalim, Knesethul (parlamentul) a discutat recrudescența atacurilor xenofobe din lume, cu precădere în Germania, unde tră-

iesc în prezent circa 40.000 de evrei.

FLASH

● Epava unui submarin sovietic scufundat în 1989 în largul coastelor Norvegiei, este în pericol ca în anul 1995 să aibă scurgeri de plutoniu radioactiv, au atras atenția oamenilor de știință. Submarinul „Comsomolet” se află la o adîncime de 1.800 metri.

● Un avion Boeing 737 aparținînd aviației chineze, ce zbura din Canton spre o locație balneară, s-a prăbușit în sudul Chinei, cu 141 persoane. Nu sînt supraviețuitori.

● A fost inaugurat primul zbor direct Tel Aviv — Minsk. Cei 2.000 km sînt parcursi în 3 ore.

● Prin Decretele nr. 213, 214 și 215 din 28 nov. 1992, se înființează Ambasade ale României în Republica Slovenia cu sediul la Liubliana, în Republica Croația cu sediul la Zagreb (9 posturi) și un Consulat la Skopje (Republica Macedonia).

Rubrică de Emil PORIMB